

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/1380

z dnia 8 sierpnia 2022 r.

ustanawiające zasady i warunki dokonywania przez przewoźników zapytań weryfikacyjnych, przepisy dotyczące ochrony danych i bezpieczeństwa systemu uwierzytelnienia przewoźników, a także procedury awaryjne w przypadku braku technicznej możliwości, oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1217

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226⁽¹⁾, w szczególności jego art. 45 ust. 2 akapit trzeci i art. 45 ust. 3 oraz art. 46 ust. 4 i 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) 2018/1240 ustanowiono europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) mający zastosowanie wobec obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego, którzy chcą wjechać na terytorium państw członkowskich.
- (2) Celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie zasad i warunków dokonywania przez przewoźników zapytań weryfikacyjnych oraz określenie przepisów dotyczących ochrony danych i bezpieczeństwa systemu uwierzytelnienia przewoźników oraz procedur awaryjnych w przypadku braku technicznej możliwości. Obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie do przewoźników lotniczych, przewoźników morskich i przewoźników międzynarodowych przewożących grupy drogą lądową autokarami, przybywających na terytorium państw członkowskich.
- (3) Zgodnie z art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240 przewoźnicy lotniczy, przewoźnicy morscy i przewoźnicy międzynarodowi przewożący grupy drogą lądową autokarami przesyłają zapytanie do systemu informacyjnego ETIAS, aby zweryfikować, czy osoby podróżujące podlegające wymogowi posiadania zezwolenia na podróż posiadają ważne zezwolenie na podróż. Zapytanie przesyła się za pomocą bezpiecznego dostępu do portalu dla przewoźników.
- (4) Przewoźnicy uzyskują dostęp do interfejsu dla przewoźników za pomocą systemu uwierzytelnienia. W rozporządzeniu wykonawczym określa się zasady ochrony danych i bezpieczeństwa mające zastosowanie do systemu uwierzytelnienia zgodnie z art. 45 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240 w celu umożliwienia przewoźnikom wyłącznego dostępu do portalu dla przewoźników.
- (5) Aby umożliwić wypełnienie obowiązków przez przewoźników prowadzących działalność i przywożących pasażerów na terytorium państw członkowskich należy zapewnić przewoźnikom dostęp do portalu dla przewoźników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1.

- (6) Należy ustalić przepisy techniczne dotyczące formatu komunikatu oraz systemu uwierzytelnienia, aby umożliwić przewoźnikom łączenie się z portalem dla przewoźników i korzystanie z niego; przepisy mają być szczegółowo określone w wytycznych technicznych stanowiących część specyfikacji technicznej, o której mowa w art. 73 rozporządzenia (UE) 2018/1240, którą ma przyjąć Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA).
- (7) Przewoźnicy powinni być w stanie wskazać, że pasażerowie nie są objęci zakresem rozporządzenia (UE) 2018/1240 i w takim przypadku przewoźnicy powinni otrzymywać z portalu dla przewoźników automatyczną odpowiedź „nie dotyczy” bez przeprowadzania kwerend w bazie danych przeznaczonej wyłącznie do odczytu i bez rejestrowania.
- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do przewoźników lotniczych, przewoźników morskich i przewoźników międzynarodowych przewożących grupy drogą lądową autokarami, przybywających na terytorium państw członkowskich. Przed wejściem na pokład mogą być przeprowadzane odprawy graniczne warunkujące wjazd na terytorium państw członkowskich. W takich przypadkach przewoźnicy powinni być zwolnieni z obowiązku weryfikowania statusu osób podróżujących w zakresie zezwolenia na podróż.
- (9) Zgodnie z art. 83 rozporządzenia (UE) 2018/1240 w okresie przejściowym i okresach karencji przepisy mające zastosowanie do przewoźników powinny być dostosowane do specyfiki tych okresów. W okresie przejściowym osobom podróżującym powinno zezwalać się na wjazd bez zezwolenia na podróż, gdyż zezwolenie takie powinno być nieobowiązkowe. Po okresie przejściowym następuje okres karencji, w którym osobom podróżującym powinno się zezwalać na wjazd na terytorium państw członkowskich bez zezwolenia na podróż, o ile jest to ich pierwszy wjazd podczas tego okresu karencji.
- (10) W celu zapewnienia oparcia zapytania weryfikacyjnego na możliwie najbardziej aktualnych informacjach, zapytań nie należy wprowadzać wcześniej niż na 48 godzin przed planowaną godziną wyjazdu.
- (11) Należy uznać, że pasażerowie podlegający wymogowi posiadania ważnego zezwolenia na podróż posiadają takie zezwolenie w przypadku, gdy przewoźnicy przesłali zapytanie do interfejsu dla przewoźników w ciągu 48 godzin poprzedzających planowaną godzinę wyjazdu i otrzymali komunikat „OK”. Mogą zaistnieć okoliczności, w których przewoźnik może nie być w stanie dokonać zapytania, o którym mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, ze względu na awarię techniczną jakiegokolwiek części europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż. Aby ograniczyć możliwe niekorzystne skutki wynikające z takiej awarii należy określić szczegółowe przepisy dotyczące procedury awaryjnej, jak przewidziano w art. 46 rozporządzenia (UE) 2018/1240.
- (12) Aby zapewnić dokładność danych, do których dostęp mają przewoźnicy, oraz ich spójność z danymi przechowywanymi w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, należy w miarę potrzeb aktualizować bazę danych przeznaczoną wyłącznie do odczytu, o której mowa w art. 45 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1240.
- (13) Komisja, eu-LISA i państwa członkowskie powinny podjąć starania w celu poinformowania wszystkich przewoźników, o których posiadają wiedzę, o sposobie i terminie rejestracji. Po pomyślnym dokonaniu procedury rejestracji oraz, w stosownych przypadkach, po pomyślnym zakończeniu testów eu-LISA powinna połączyć przewoźnika z interfejsem dla przewoźników.
- (14) Przewoźnicy powinni mieć dostęp do formularza internetowego na publicznej stronie internetowej, aby mogli zwracać się o pomoc. Przy zwracaniu się o pomoc przewoźnicy powinni otrzymać potwierdzenie odbioru zawierające numer sprawy. eu-LISA lub jednostka centralna ETIAS mogą kontaktować się z przewoźnikami, którzy otrzymali takie potwierdzenie, wszelkimi niezbędnymi kanałami, w tym telefonicznie, w celu przekazania odpowiedniej odpowiedzi.
- (15) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1217 ⁽²⁾ ustanowiono zasady i warunki dokonywania przez przewoźników zapytań weryfikacyjnych, przepisy dotyczące ochrony danych i bezpieczeństwa systemu uwierzytelnienia przewoźników, a także procedury awaryjne w przypadku braku technicznej możliwości. Konieczne jest doprecyzowanie procedur awaryjnych w przypadku braku technicznej możliwości. Dla zachowania jasności, rozporządzenie to należy zastąpić.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1217 z dnia 26 lipca 2021 r. ustanawiające zasady i warunki dokonywania przez przewoźników zapytań weryfikacyjnych, przepisy dotyczące ochrony danych i bezpieczeństwa systemu uwierzytelnienia przewoźników, a także procedury awaryjne w przypadku braku technicznej możliwości (Dz.U. L 267 z 27.7.2021, s. 1).

- (16) Zważywszy, że rozporządzenie (UE) 2018/1240 powstało w oparciu o dorobek Schengen, zgodnie z art. 4 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dnia 21 grudnia 2018 r. Dania powiadomiła o swojej decyzji w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) 2018/1240 do swojego prawa krajowego. Dania jest zatem związana niniejszym rozporządzeniem.
- (17) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii, nie jest objęte zakresem środków, o których mowa w decyzji Rady 2002/192/WE ⁽³⁾. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (18) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁴⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁵⁾.
- (19) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁶⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁷⁾.
- (20) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁸⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁹⁾.
- (21) W odniesieniu do Cypru, Bułgarii, Rumunii i Chorwacji niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany odpowiednio w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. oraz art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (22) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁰⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który swoją opinię wydał w dniu 30 kwietnia 2021 r.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

(23) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Inteligentnych Granic (ETIAS),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się:

- a) szczegółowe przepisy i warunki działania portalu dla przewoźników oraz mające zastosowanie przepisy dotyczące ochrony i bezpieczeństwa danych, przewidziane w art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240;
- b) system uwierzytelnienia dla przewoźników, aby umożliwić im wypełnianie zobowiązań zgodnie z art. 45 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240, a także szczegółowe przepisy i warunki dotyczące rejestracji przewoźników w systemie uwierzytelnienia;
- c) szczegóły procedur, które należy stosować, w przypadku gdy przewoźnicy nie mają technicznej możliwości uzyskania dostępu do portalu dla przewoźników, zgodnie z art. 46 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „interfejs dla przewoźników” oznacza portal dla przewoźników, który eu-LISA ma stworzyć zgodnie z art. 73 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240 i który składa się z interfejsu informatycznego połączonego z bazą danych przeznaczoną wyłącznie do odczytu;
- b) „wytyczne techniczne” oznaczają tę część specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 73 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240, która jest istotna dla przewoźników w zakresie wdrażania systemu uwierzytelnienia i opracowywania formatu komunikatu interfejsu programowania aplikacji, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia;
- c) „odpowiednio upoważniony personel” oznacza pracowników przewoźnika lub osoby zatrudnione przez niego na podstawie umowy, lub inne osoby prawne lub fizyczne działające pod kierownictwem lub nadzorem danego przewoźnika, którym zgodnie z art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240 powierzono zadania polegające na weryfikacji w imieniu przewoźnika statusu osób podróżujących.

Artykuł 3

Obowiązki przewoźników

1. Przewoźnicy przesyłają zapytanie, o którym mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240 („zapytanie weryfikacyjne”), za pośrednictwem interfejsu dla przewoźników.
2. Zapytanie weryfikacyjne przesyła się nie wcześniej niż na 48 godzin przed planowaną godziną wyjazdu.
3. Przewoźnicy zapewniają, aby dostęp do interfejsu dla przewoźników miał wyłącznie odpowiednio upoważniony personel. Przewoźnicy wprowadzają co najmniej następujące mechanizmy:
 - a) fizyczne i logiczne mechanizmy kontroli dostępu, aby zapobiec nieupoważnionemu dostępowi do infrastruktury lub systemów wykorzystywanych przez przewoźników;
 - b) uwierzytelnianie;
 - c) rejestrowanie w celu zapewnienia możliwości śledzenia dostępu;
 - d) regularny przegląd praw dostępu.

Artykuł 4

Połączenie z interfejsem dla przewoźników i dostęp do niego

1. Przewoźnicy łączą się z interfejsem dla przewoźników za pomocą jednego z następujących środków:
 - a) specjalnego połączenia sieciowego;
 - b) połączenia internetowego.
2. Przewoźnicy uzyskują dostęp do interfejsu dla przewoźników za pomocą jednego z następujących środków:
 - a) interfejsu międzysystemowego (interfejsu programowania aplikacji);
 - b) interfejsu internetowego (przeglądarki);
 - c) aplikacji dla urządzeń przenośnych.

Artykuł 5

Zapytania

1. W celu wysłania zapytania weryfikacyjnego przewoźnik musi podać następujące dane osoby podróżującej:
 - a) nazwisko; imię lub imiona;
 - b) datę urodzenia, płeć i obywatelstwo;
 - c) rodzaj i numer dokumentu podróży oraz trzyliterowy kod państwa wydającego dokument podróży;
 - d) datę upływu ważności dokumentu podróży;
 - e) planowany dzień przybycia na granicę państwa członkowskiego wjazdu;
 - f) jedną z następujących informacji:
 - (i) planowane państwo członkowskie wjazdu;
 - (ii) o ile możliwe jest określenie planowanego państwa członkowskiego wjazdu, port lotniczy w państwie członkowskim wjazdu;
 - g) szczegółowe informacje (lokalna data i godzina planowanego wyjazdu, numer identyfikacyjny, jeżeli jest dostępny, lub inne środki pozwalające zidentyfikować środek transportu) dotyczące środków transportu wykorzystywanych do wjazdu na terytorium państwa członkowskiego.
2. Do celów podania informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a)–d), przewoźnikom zezwala się na zeskanowanie pola dokumentu podróży przeznaczonego do odczytu maszynowego.
3. Jeżeli pasażer jest wyłączony z zakresu stosowania rozporządzenia (UE) 2018/1240 zgodnie z art. 2 tego rozporządzenia lub znajduje się w transzycie lotniczym, przewoźnik ma możliwość zawarcia tych informacji w zapytaniu weryfikacyjnym.
4. Przewoźnicy mają możliwość wysłania zapytania weryfikacyjnego dotyczącego jednego pasażera lub większej ich liczby. Interfejs dla przewoźników zawiera odpowiedź, o której mowa w art. 6, w odniesieniu do każdego z pasażerów uwzględnionych w zapytaniu.

Artykuł 6

Odpowiedź

1. Jeżeli pasażer jest wyłączony z zakresu stosowania rozporządzenia (UE) 2018/1240 zgodnie z art. 2 tego rozporządzenia lub znajduje się w transzycie lotniczym, odpowiedź brzmi „Nie dotyczy”. We wszystkich innych przypadkach odpowiedź brzmi „OK” lub „NOT OK”. Jeżeli odpowiedź na zapytanie weryfikacyjne brzmi „NOT OK”, odpowiedź ta zawiera informację, że odpowiedź pochodzi z europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwolenia na podróż.
2. W okresie przejściowym, o którym mowa w art. 83 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, odpowiedzi na zapytania weryfikacyjne określa się zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż ważne w dniu wjazdu: OK;

- b) jeżeli obywatel państwa trzeciego nie posiada zezwolenia na podróż ważnego w dniu wjazdu: OK;
- c) jeżeli obywatel państwa trzeciego nie posiada zezwolenia na podróż ważnego w dniu wjazdu, ale przewoźnik podaje, że spełniono jeden z warunków, o których mowa w ust. 1: nie dotyczy;
- d) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej ważne w dniu wjazdu, a państwo członkowskie wjazdu odpowiada państwu członkowskiemu objętemu zakresem zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej: OK;
- e) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej ważne w dniu wjazdu, a państwo członkowskie wjazdu nie odpowiada państwu członkowskiemu objętemu zakresem zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej: OK.

3. W okresie karencji, o którym mowa w art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240, odpowiedzi na zapytania określa się zgodnie z następującymi zasadami:

- a) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż ważne w dniu wjazdu: OK;
- b) jeżeli obywatel państwa trzeciego nie posiada zezwolenia na podróż ważnego w dniu wjazdu i po raz pierwszy od końca okresu przejściowego wjeżdża na terytorium państwa członkowskiego, które stosuje rozporządzenie o ETIAS: OK;
- c) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej ważne w dniu wjazdu i po raz pierwszy od końca okresu przejściowego wjeżdża na terytorium państwa członkowskiego, które stosuje rozporządzenie o ETIAS, a państwo członkowskie wjazdu odpowiada państwu członkowskiemu objętemu zakresem zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej: OK;
- d) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej ważne w dniu wjazdu i jest to co najmniej drugi raz od końca okresu przejściowego, kiedy wjeżdża on na terytorium państwa członkowskiego, które stosuje rozporządzenie o ETIAS, a państwo członkowskie wjazdu odpowiada państwu członkowskiemu objętemu zakresem zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej: OK;
- e) jeżeli obywatel państwa trzeciego nie posiada zezwolenia na podróż ważnego w dniu wjazdu i jest to co najmniej drugi raz od końca okresu przejściowego, kiedy wjeżdża on na terytorium państwa członkowskiego, które stosuje rozporządzenie o ETIAS: NOT OK;
- f) jeżeli obywatel państwa trzeciego nie posiada zezwolenia na podróż ważnego w dniu wjazdu, ale przewoźnik potwierdza w zapytaniu weryfikacyjnym, że spełniono jeden z warunków, o których mowa w ust. 1: Nie dotyczy;
- g) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej ważne w dniu wjazdu i po raz pierwszy od końca okresu przejściowego wjeżdża na terytorium państwa członkowskiego, które stosuje rozporządzenie o ETIAS, a państwo członkowskie wjazdu nie odpowiada państwu członkowskiemu objętemu zakresem zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej: OK;
- h) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej ważne w dniu wjazdu i jest to co najmniej drugi raz od końca okresu przejściowego, kiedy wjeżdża on na terytorium państwa członkowskiego, które stosuje rozporządzenie o ETIAS, a państwo członkowskie wjazdu nie odpowiada państwu członkowskiemu objętemu zakresem zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej: NOT OK;
- i) jeżeli obywatel państwa trzeciego nie posiada zezwolenia na podróż ważnego w dniu wjazdu i wjeżdża na terytorium państwa członkowskiego, które stosuje rozporządzenie o ETIAS: NOT OK.

4. Po upływie okresu karencji, o którym mowa w art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240, odpowiedzi na zapytania określa się zgodnie z następującymi zasadami:

- a) do chwili uruchomienia wizowego systemu informacyjnego, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 767/2008:
 - (i) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż ważne w dniu wjazdu: OK;
 - (ii) jeżeli obywatel państwa trzeciego nie posiada zezwolenia na podróż ważnego w dniu wjazdu: NOT OK;
 - (iii) jeżeli obywatel państwa trzeciego nie posiada zezwolenia na podróż ważnego w dniu wjazdu, ale przewoźnik potwierdza w zapytaniu weryfikacyjnym, że spełniono jeden z warunków, o których mowa w ust. 1 zdanie pierwsze: Nie dotyczy;
 - (iv) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej ważne w dniu wjazdu, a państwo członkowskie wjazdu odpowiada państwu członkowskiemu objętemu zakresem zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej: OK;

- (v) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej ważne w dniu wjazdu, a państwo członkowskie wjazdu nie odpowiada państwu członkowskiemu objętemu zakresem zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej: NOT OK;
- b) od chwili uruchomienia wizowego systemu informacyjnego:
- (i) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż ważne w dniu wjazdu i pozostaje co najmniej 1 dzień dozwolonego pobytu: OK;
 - (ii) jeżeli obywatel państwa trzeciego nie posiada zezwolenia na podróż ważnego w dniu wjazdu lub pozostaje 0 dni dozwolonego pobytu: NOT OK;
 - (iii) jeżeli obywatel państwa trzeciego nie posiada zezwolenia na podróż ważnego w dniu wjazdu, ale przewoźnik potwierdza w zapytaniu weryfikacyjnym, że spełniono jeden z warunków, o których mowa w ust. 1: Nie dotyczy;
 - (iv) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej ważne w dniu wjazdu, a państwo członkowskie wjazdu odpowiada państwu członkowskiemu objętemu zakresem zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej i pozostaje co najmniej 1 dzień dozwolonego pobytu: OK;
 - (v) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej ważne w dniu wjazdu, a państwo członkowskie wjazdu nie odpowiada państwu członkowskiemu objętemu zakresem zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej: NOT OK.

Artykuł 7

Format komunikatu

W wytycznych technicznych eu-LISA określa formaty danych i strukturę komunikatów, które należy stosować do przekazywania zapytań weryfikacyjnych oraz odpowiedzi na te zapytania za pośrednictwem interfejsu dla przewoźników. eu-LISA obsługuje co najmniej następujące formaty danych:

- a) UN/EDIFACT;
- b) PAXLST/CUSRES;
- c) XML;
- d) JSON.

Artykuł 8

Wymogi dotyczące pobierania danych odnoszące się do interfejsu dla przewoźników oraz jakości danych

1. Dane dotyczące wydanych, unieważnionych i cofniętych zezwoleń na podróż są co najmniej raz dziennie automatycznie pobierane z europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż i przekazywane do bazy danych przeznaczonej wyłącznie do odczytu.
2. Wszystkie operacje pobierania danych do bazy danych przeznaczonej wyłącznie do odczytu określone w ust. 1 rejestruje się.
3. eu-LISA odpowiada za bezpieczeństwo interfejsu dla przewoźników, zawartych w nim danych osobowych oraz za proces pobierania z europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż i przekazywania danych, o których mowa w ust. 1, do bazy danych przeznaczonej wyłącznie do odczytu. Szczegóły techniczne wdrażania mają pochodzić z planu bezpieczeństwa sporządzonego w następstwie procesu oceny ryzyka.
4. Nie jest możliwe przekazywanie danych z bazy danych przeznaczonej wyłącznie do odczytu do europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż.

Artykuł 9

System uwierzytelnienia

1. eu-LISA opracowuje system uwierzytelnienia, uwzględniając informacje na temat zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa oraz zasady uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania i domyślnej ochrony danych, a także zasady kontroli dostępu obejmujące odpowiedzialność, oraz umożliwiając zidentyfikowanie inicjatora zapytania weryfikacyjnego.

2. Szczegóły systemu uwierzytelnienia określa się w wytycznych technicznych.
3. System uwierzytelnienia jest testowany zgodnie z art. 12.
4. W przypadku gdy przewoźnicy uzyskują dostęp do interfejsu dla przewoźników za pośrednictwem interfejsu programowania aplikacji, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a), system uwierzytelnienia wdraża się z wykorzystaniem wzajemnego uwierzytelniania.

Artykuł 10

Rejestracja w systemie uwierzytelnienia

1. Przewoźnicy, o których mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, prowadzący działalność i przewożący pasażerów na terytorium państw członkowskich, są zobowiązani do rejestracji przed uzyskaniem dostępu do systemu uwierzytelnienia.
2. eu-LISA udostępnia na ogólnodostępnej stronie internetowej formularz rejestracyjny, który należy wypełnić przez internet. Przesłanie formularza rejestracyjnego jest możliwe tylko po prawidłowym wypełnieniu wszystkich pól.
3. Formularz rejestracyjny zawiera pola wymagające od przewoźników podania następujących informacji:
 - a) nazwy prawnej przewoźnika, jak również jego danych kontaktowych (adres e-mail, numer telefonu i adres pocztowy);
 - b) danych kontaktowych pełnomocnika przedsiębiorstwa składającego wniosek o rejestrację oraz rezerwowych punktów kontaktowych (imiona i nazwiska, numery telefonów, adresy e-mail i adresy pocztowe), a także działającego adresu e-mail i innych środków komunikacji, których przewoźnik zamierza używać do celów art. 13 i 14;
 - c) państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, które dokonało oficjalnej rejestracji przedsiębiorstwa, o której mowa w ust. 6, oraz numeru rejestracyjnego, jeżeli jest dostępny;
 - d) w przypadku gdy przewoźnik załączył, zgodnie z ust. 6, informacje dotyczące oficjalnej rejestracji przedsiębiorstwa wydanej przez państwo trzecie – państw członkowskich, w których przewoźnik prowadzi lub zamierza prowadzić działalność w ciągu najbliższego roku.
4. W formularzu rejestracyjnym informuje się przewoźników o minimalnych wymagach bezpieczeństwa. Przewoźnicy zapewniają zgodność z następującymi celami:
 - a) identyfikacją ryzyka dla bezpieczeństwa związanego z połączeniem z interfejsem dla przewoźników i zarządzaniem nim;
 - b) ochroną środowisk i urządzeń połączonych z interfejsem dla przewoźników;
 - c) wykrywaniem, analizowaniem i usuwaniem skutków cyberincydentów, a także reagowaniem na nie.
5. W formularzu rejestracyjnym przewoźnicy są zobowiązani do oświadczenia:
 - a) że prowadzą działalność i przewożą pasażerów na terytorium państw członkowskich lub zamierzają to robić w ciągu najbliższych sześciu miesięcy;
 - b) że uzyskają dostęp do interfejsu dla przewoźników i będą korzystać z niego zgodnie z minimalnymi wymogami bezpieczeństwa określonymi w formularzu rejestracyjnym, zgodnie z ust. 4;
 - c) że dostęp do interfejsu dla przewoźników będzie miał wyłącznie odpowiednio upoważniony personel.
6. Przewoźnicy są zobowiązani dołączyć do formularza rejestracyjnego elektroniczną kopię swojego aktu założycielskiego, w tym statutu, a także elektroniczną kopię wyciągu z oficjalnej rejestracji przedsiębiorstwa z co najmniej jednego państwa członkowskiego, w stosownych przypadkach, lub z państwa trzeciego, w jednym z języków urzędowych Unii lub islandzkim lub norweskim, lub oficjalnego tłumaczenia na jeden z tych języków. Oficjalną rejestrację przedsiębiorstwa można zastąpić elektroniczną kopią zezwolenia na prowadzenie działalności w jednym lub kilku państwach członkowskich, takiego jak certyfikat przewoźnika lotniczego.

7. W formularzu rejestracyjnym należy poinformować przewoźników:
 - a) że są oni zobowiązani do informowania eu-LISA o wszelkich zmianach dotyczących informacji, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, niniejszego artykułu lub w przypadku zmian technicznych mających wpływ na ich połączenie „między-systemowe” z interfejsem dla przewoźników, które mogą wymagać dodatkowych testów zgodnie z art. 12, za pośrednictwem określonych danych kontaktowych eu-LISA, które służą do tego celu;
 - b) że zostaną automatycznie wyrejestrowani z systemu uwierzytelnienia, jeżeli z rejestrów wynika, że przewoźnik nie korzystał z interfejsu dla przewoźników przez okres jednego roku;
 - c) że mogą zostać wyrejestrowani z systemu uwierzytelnienia w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, wymogów bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 4, lub wytycznych technicznych, w tym w przypadku nadużywania interfejsu dla przewoźników;
 - d) że są zobowiązani do informowania eu-LISA o każdym możliwym naruszeniu ochrony danych osobowych i do regularnego przeglądu praw dostępu swojego wyznaczonego personelu.
8. Jeżeli formularz rejestracyjny przesłano w prawidłowy sposób, eu-LISA dokonuje rejestracji przewoźnika i powiadamia go o dokonaniu rejestracji. Jeżeli formularza rejestracyjnego nie przesłano w prawidłowy sposób, eu-LISA odmawia rejestracji i powiadamia przewoźnika o przyczynach.
9. eu-LISA prowadzi aktualny rejestr zarejestrowanych przewoźników. Dane osobowe zawarte w rejestrze przewoźników usuwa się najpóźniej rok po wyrejestrowaniu danego przewoźnika.

Artykuł 11

Wyrejestrowanie z systemu uwierzytelnienia

1. Jeżeli przewoźnik poinformuje eu-LISA, że nie wykonuje już przewozów ani nie przewozi pasażerów na terytorium państw członkowskich, eu-LISA wyrejestrowuje przewoźnika.
2. Jeżeli z rejestrów wynika, że przewoźnik nie korzystał z interfejsu dla przewoźników przez okres jednego roku, zostaje on automatycznie wyrejestrowany.
3. Jeżeli przewoźnik nie spełnia już warunków, o których mowa w art. 10 ust. 5, lub w inny sposób naruszył przepisy niniejszego rozporządzenia, wymogi bezpieczeństwa, o których mowa w art. 10 ust. 4, lub wytyczne techniczne, w tym w przypadku nadużycia interfejsu dla przewoźników, eu-LISA może wyrejestrować przewoźnika.
4. eu-LISA informuje przewoźnika o swoim zamiarze wyrejestrowania go zgodnie z ust. 1, 2 lub 3, podając powód wyrejestrowania, na miesiąc przed wyrejestrowaniem. Przed wyrejestrowaniem eu-LISA daje przewoźnikowi możliwość przedstawienia pisemnych uwag.
5. W przypadku pilnych problemów związanych z bezpieczeństwem informatycznym, w tym w przypadku gdy przewoźnik nie spełnia wymogów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 10 ust. 4, lub nie przestrzega wytycznych technicznych, eu-LISA może natychmiast odłączyć przewoźnika. eu-LISA informuje przewoźnika o odłączeniu wraz z podaniem przyczyny odłączenia.
6. W stosownym zakresie eu-LISA pomaga przewoźnikom, którzy otrzymali zawiadomienie o wyrejestrowaniu lub odłączeniu, w usunięciu uchybień stanowiących podstawę zawiadomienia oraz, w miarę możliwości, przez określony czas i na ściśle określonych warunkach, umożliwia odłączonym przewoźnikom wysyłanie zapytań weryfikacyjnych za pośrednictwem innych środków niż te, o których mowa w art. 4.
7. Odłączonych przewoźników można ponownie podłączyć do interfejsu dla przewoźników po skutecznym usunięciu problemów związanych z bezpieczeństwem, które były powodem odłączenia. Wyrejestrowani przewoźnicy mogą złożyć nowy wniosek o rejestrację.
8. W dowolnym momencie po zarejestrowaniu przewoźników zgodnie z art. 10 eu-LISA może – w szczególności w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że jeden przewoźnik lub większa ich liczba nadużywa interfejsu dla przewoźników lub nie spełniają warunków, o których mowa w art. 10 ust. 4 – zwrócić się z zapytaniem do państw członkowskich lub państw trzecich.

9. Jeżeli formularz rejestracyjny, o którym mowa w art. 10 ust. 2, nie jest dostępny przez dłuższy czas, eu-LISA zapewnia możliwość rejestracji zgodnie z tym artykułem za pośrednictwem innych środków.

Artykuł 12

Opracowanie, testowanie i podłączenie interfejsu dla przewoźników

1. eu-LISA udostępnia przewoźnikom wytyczne techniczne, aby umożliwić im opracowanie i przetestowanie ich interfejsu dla przewoźników.
2. Jeżeli przewoźnicy zdecydują się na połączenie za pośrednictwem interfejsu programowania aplikacji, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a), testuje się wdrożenie formatu komunikatu, o którym mowa w art. 7, oraz systemu uwierzytelnienia, o którym mowa w art. 9.
3. Jeżeli przewoźnicy zdecydują się na połączenie za pośrednictwem interfejsu internetowego (przeglądarki) lub aplikacji dla urządzeń przenośnych, powiadają oni eu-LISA, że z powodzeniem przetestowali połączenie z interfejsem dla przewoźników oraz że ich odpowiednio upoważniony personel został skutecznie przeszkolony w zakresie korzystania z interfejsu dla przewoźników.
4. Do celów ust. 2 eu-LISA opracowuje i udostępnia plan testów, środowisko testowe i symulator, dzięki którym eu-LISA i przewoźnicy mogą przetestować połączenia przewoźników z interfejsem dla przewoźników. Do celów ust. 3 eu-LISA opracowuje i udostępnia środowisko testowe umożliwiające przewoźnikom szkolenie personelu.
5. Po pomyślnym zakończeniu procedury rejestracji, o której mowa w art. 10, a także po pomyślnym zakończeniu testów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, eu-LISA podłącza przewoźnika do interfejsu dla przewoźników.

Artykuł 13

Brak technicznej możliwości

1. Jeżeli wysłanie zapytania weryfikacyjnego jest technicznie niemożliwe z powodu awarii jakiegokolwiek części europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, stosuje się następujące zasady:
 - a) jeżeli taką awarię wykryje przewoźnik, powiadamia on jednostkę centralną ETIAS za pomocą środków, o których mowa w art. 14, gdy tylko się o niej dowie;
 - b) jeżeli awarię wykryje lub potwierdzi eu-LISA, jednostka centralna ETIAS informuje zainteresowanych przewoźników i państwa członkowskie o takiej awarii pocztą elektroniczną lub za pomocą innych środków komunikacji, gdy tylko się o niej dowie, oraz o usunięciu awarii, gdy problem zostanie rozwiązany.
2. Jeżeli wysłanie zapytania weryfikacyjnego jest technicznie niemożliwe z przyczyn innych niż awaria jakiegokolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, przewoźnik powiadamia jednostkę centralną ETIAS za pomocą środków, o których mowa w art. 14.
3. Niezwłocznie po rozwiązaniu problemu przewoźnik informuje o tym jednostkę centralną ETIAS za pomocą środków, o których mowa w art. 14.
4. Jednostka centralna ETIAS informuje zainteresowane państwa członkowskie o tym, że dany przewoźnik nie może wysłać zapytania weryfikacyjnego.
5. Do celów niniejszego artykułu i art. 14 eu-LISA udostępnia jednostce centralnej ETIAS narzędzie zarządzania zgłoszeniami. Narzędzie to zapewnia dostęp do rejestru przewoźników.
6. Jednostka centralna ETIAS potwierdza odbiór powiadomień, o których mowa w ust. 1 i 2.

*Artykuł 14***Pomoc dla przewoźników**

1. Aby umożliwić przewoźnikom zwracanie się o pomoc, udostępnia się im na ogólnodostępnej stronie internetowej formularz internetowy stanowiący część narzędzia zarządzania zgłoszeniami.

Formularz internetowy umożliwia przewoźnikom podanie co najmniej następujących informacji:

- a) danych identyfikacyjnych przewoźnika;
 - b) krótkiego opisu wniosku;
 - c) informacji, czy wniosek ma charakter techniczny, a jeżeli tak – daty i godziny wystąpienia problemu technicznego.
2. Przewoźnicy otrzymują potwierdzenie przyjęcia wniosku przez jednostkę centralną ETIAS. Potwierdzenie to zawiera numer zgłoszenia.
3. Jeżeli wniosek o pomoc ma charakter techniczny, jednostka centralna ETIAS przesyła wniosek do eu-LISA. eu-LISA jest odpowiedzialna za udzielanie pomocy technicznej przewoźnikom.
4. Jeżeli wniosek o pomoc nie ma charakteru technicznego, jednostka centralna ETIAS udziela pomocy przewoźnikom, wskazując im odpowiednie informacje.
5. Jeżeli zwrócenie się o pomoc zgodnie z ust. 1 za pomocą formularza internetowego jest technicznie niemożliwe, przewoźnik może skorzystać z awaryjnej linii telefonicznej łączącej z jednostką centralną ETIAS lub eu-LISA.
6. Jednostka centralna ETIAS i eu-LISA udzielają pomocy całodobowo w języku angielskim.
7. Jednostka centralna ETIAS zamieszcza w internecie wykaz odpowiedzi na często zadawane pytania, które mają znaczenie dla przewoźników. Wykaz ten jest dostępny we wszystkich językach urzędowych Unii. Jest on odrębny względem wykazu pytań i odpowiedzi mających znaczenie dla osób podróżujących.

*Artykuł 15***Uchylenie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/1217**

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1217 traci moc.

*Artykuł 16***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 sierpnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN